

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Благоевград, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201521 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на С. М. С., ЕГН *****, с адрес с. Ц*****, ул. "О****", против Наказателно постановление № 23-1116-002091/29.08.2023 г. на Началник Група, Сектор „ПП“ при ОД МВР Благоевград, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца.

С жалбата се оспорва НП, твърди се, че същото е неправилно и незаконосъобразно, излагат се доводи, че не е извършено нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован при условията на отказ не се явява, и не ангажира становище по същество.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура гр.Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата. В придружително писмо наказващия орган прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 12.03.2023 г. св.П. и К., изпълнявали служебните си задължения, в с.Ц*, когато около 22.30ч. в центъра на селото забелязали л.а. „М*****“ с рег.№ *****, който се движил в посока към „Старата Махала“, полицейските служители се движили със служебен автомобил, като подали ясен светлинен и звуков сигнал, но автомобила не спрял, а продължил движението си в посока местността „Попова глава“, като им избягал. Свидетелите изготвили докладна записка, като била направена справка по рег.№ на автомобила, като се установило, че същия е собственост на Георги Георгиев, същия бил издирен и доведен в РУ Полиция, където му били снети обяснения, в които посочил, че предоставил автомобила на жалбоподател, като същия попълнил и декларация, обективираща това обстоятелство. След получаване на тази информация контролните органи издирили С. и същия бил призован да даде обяснения по случая. Жалбоподателят се явил в полицейското управление, като в писмени обяснения посочил, че на процесната дата

е бил на курс в чужбина и не е управлявал автомобила. Тези твърдения били проверени, чрез справка за пътуване на лице, от която се установило, че същия е влязъл в Р. България на 11.03.2023г. и отново е излязъл на 18.03.2023г. След получаване на тази информация била осъществена връзка със С. по телефон да се яви в РУ Полиция, но същия заявил, че няма да се яви. При тези данни била изготвена докладна записка, с която се предлагало съставяне на АУАН. На 14.07.2023г. св.К., в присъствието на св.П. съставил АУАН№0520501 срещу жалбоподателя, в който констатираното било квалифицирано като нарушение на чл.103 от ЗДвП. АУАН бил връчен на С., който го подписал без възражения, такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на АУАН, на 29.08.2023 г., Началника Група, сектор „ПП“, издал атакуваното НП 23-1116-002091, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месец .

НП е връчено на жалбоподателя на 12.09.2023 г., като в законоустановения срок е постъпила разглежданата в настоящото производство жалба.

По делото е представена справка за нарушител, от която е видно, че жалбоподателя е санкциониран за нарушения на ЗДвП.

Посочените в акта обстоятелства се потвърждават от показанията на актосъставителя К., св.П., които пред настоящия съдебен състав установяват извършената проверка, какво и как са установили. Същите при разпита си сочат, че са подали сигнал, но жалбоподателят не е спрял и избягал. От показанията на тези свидетели още се установява и как е издирен водача, как са разбрали кой е управлявал автомобила.. Посоченото от свидетелите се подкрепя и от събраните и приети по делото писмени доказателства, установяващи извършената проверка по случая и как е установен С., заявеното от него и направените справки в тази връзка.

В хода на съдебното производство е установен работодател на жалбоподателя, като от същия е изискана справка за процесната дата. В постъпило по делото писмо е посочено, че на 12.03.2023г. С. е бил на разтоварване в гр.София, но към писмото са представени документи за дата 12.06.2023..

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена от разпитаните по делото свидетели, приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е частично основателна, по следните съображения:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, за което по делото са представени безспорни доказателства.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени

реквизити. В конкретния случай АУАН е съставен от св.К., който дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля П.. Чрез изпълнение на изискванията на чл. 42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация по чл. 103 от ЗДвП. Предвид изложеното настоящия състав намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а възраженията в обратна насока са неоснователни.

По отношение материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съдът намира следното.

Съгласно цитираната разпоредба при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Установи се, че сигнал е бил подаден на жалбоподателя от полицейски автомобил с всички обозначителни за това полицейски знаци и е била ясен и достъпен за възприемане, но С. не се е съобразил с него. Предвид обстоятелството, че сигнала е бил ясен, то жалбоподателят е могъл да го възприеме и е бил длъжен да се съобрази с него, но не го е сторил, а е продължил с автомобила си. В тази насока са показанията на св.К. и П., както и събраните писмени доказателства. От друга страна съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП "редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното". В конкретния случай съобразно събраните доказателства според настоящия състав не се обори презумптивната доказателствена сила на съставения АУАН. Не могат да бъдат споделени доводите в жалбата, че жалбоподателят не е управлявал процесното МПС. Това обстоятелство се установява от показанията на св.К., св.П., представените по делото писмени доказателства. Св.К. при разпита си посочва, че жителите на селото са заявили, че автомобила се ползва от С., това се потвърждава и от приетите по делото обяснения и декларация от собственика на автомобила. Проверена е и версията на жалбоподателя, че е бил на курс в чужбина към процесната дата, като по делото е представена и приета справка за пътуване на лице, от която се установява, че на 12.03.2023г. същия се е намирал на територията на Р. България, поради което съдът приема, че по делото са налице безспорни доказателства, че на 12.03.2024г. именно жалбоподателят е управлявал процесния автомобил и не се е подчинил на подаден светлинен и звуков сигнал от полицейския автомобил, поради което е извършил нарушение на чл.103 от ЗДвП от обективна страна. Този извод на съда не се променя и от представеното в хода на съдебното следствие писмо от неговия работодател. Действително в писмото се посочва, че същия на 12.03.2023г. е бил на разтоварване в г.София, но представената фактура и ЧМР сочат дата 12.06.2023г., поради което съдът постави под

съмнение действителната дата, на която С. е бил в гр.София, а дори и да се приеме за достоверно посоченото в писмото, че това е станало на 12.03.2023г., следва да се отчете часа на нарушението, а именно 22.30ч., поради което и съдът приема, че нарушението е доказано.

Процесното административно нарушение е осъществено от жалбоподателя и от субективна страна, тъй като същият в качеството си на правоспособен водач е бил запознат с правилата за движение и ЗДвП, но въпреки това не се е съобразил със задължението си по чл. 103 от ЗДвП. За този си извод съдът взима предвид и обстоятелството, че същия е международен шофьор, което обстоятелство на още по-голямо основание предполага знание за правилата, въведени със ЗДвП, с които е длъжен да се съобразява.

След като правилно е квалифицирал процесното административно нарушение, санкционния орган правилно е приложил и закона, като е наложил на С. законоустановени по вид административни наказания, а именно: "глоба" и "лишаване от право да управлява МПС". Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП законодателят е предвидил за процесното нарушение наказание "глоба" в размер от 50 до 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от един до шест месеца. Съдът като съобрази тежестта на нарушението, дисциплинарното минало на жалбоподателя и разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН намира, така определените наказания за завишени по размер. Изложеното, ведно с липсата от страна на санкционния орган на мотиви за налагане на административните наказания в максимален размер в санкционния акт и като прецени тежестта на нарушението и подбудите за неговото извършване намира, че така наложените наказания следва да бъдат намалени по размер до "глоба" в размер на 50 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец. Именно наказания в такъв вид и размер съдът приема за правилно отмерени, съответни на извършеното и биха допринесли за постигане на целите на административните наказания по чл. 12 от ЗАНН.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение и правилно е ангажирана отговорността му, а атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, като същото следва да бъде изменено единствено в частта относно размера на наложените наказания.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1116-002091/29.08.2023 г. на Началника Група, сектор „ПП” при ОДМВР Благоевград , с което на С. М. С., ЕГН *****, с адрес с. Ц****, ул.”О***** за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца, като **НАМАЛЯВА** размера на наложените наказания на глоба в размер на 50 (петдесет/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 /един/ месец

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Благоевград

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____